

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

 <https://doi.org/10.22067/jgrd.2023.76408.1138>

Examining the Self-Sufficiency and Urban Health Status and Proposing Possible Solutions in the Context of the COVID-19 Pandemic (Case Study: Jiroft City)¹

Zahra Afzali Goruh¹

PhD in Geography and Urban Planning, University of Zanjan, Zanjan, Iran

Isa Piri²

Assistant Professor in Geography and Urban Planning, University of Zanjan, Zanjan, Iran

Amir Reza Khavarian- Garmsir

Assistant Professor in Geography and Urban Planning, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Ahmad Pour Ahmad

Professor in Geography and Urban Planning, University of Tehran, Tehran, Iran

Received: 2 July 2022

Revised: 22 September 2022

Accepted: 31 October 2022

Abstract

Most countries suffere from a pandemic and an increase in the number of confirmed cases, so they adopt different strategies to respond to the outbreak and use all possible resources effectively and quickly in an anti-pandemic campaign. In addition to meeting daily needs, urban structures must have the basic capacity to respond to emergencies. This study aimed to provide a comprehensive picture of urban health self-sufficiency status in Jiroft and to provide possible solutions to respond to emergencies in COVID-19 conditions. Data were collected through interviews and documentary method using the COVID-19 prevalence statistics of Jiroft City until December 2021 and the comprehensive plan of Jiroft City (2016). The study's statistical population included the city's five districts based on the master plan and the experts present in a symposium. For data analysis, EDAS and the importance and performance of IPA were used. The results showed that Jiroft as a whole has not acted as a self-sufficient environment in pandemic conditions. Only area two has been able to withstand the pandemic due to the concentration of urban health components. The strategies of moving doctors' offices from Rajaei Street to side

1. This paper is an extract from Zahra Afzali Goruh doctoral dissertation, the title "Explanation of a model for managing epidemic crises based on the healthy city approach: a case study of the Covid-19 disease in Jiroft city".

2. Corresponding author. Email: isapiri@znu.ac.ir

streets, setting up active arrangements for every organization, and obtaining a separate budget for every organization were recognized as the most probable solution according to the conditions of Jiroft city.

Keywords: Urban Health, Self-sufficiency, COVID-19, Jiroft

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

 <https://doi.org/10.22067/jgrd.2023.76408.1138>

مقاله پژوهشی-مطالعه موردی

مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، سال بیست و یکم، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۲، شماره پیاپی ۵

بررسی وضعیت خودبستگی و سلامت شهری و ارائه راهکارهای محتمل در شرایط اپیدمی کوید-۱۹ (مطالعه موردی: شهر جیرفت)

زهرا فضلی گروه (دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران)

zahra_afzali@znu.ac.ir

عیسی پیری (استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران، نویسنده مسئول)

isapiri@znu.ac.ir

امیررضا خاوریان گرمیسر (استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران)

a.khavarian@geo.ui.ac.ir

احمد پوراحمد (استاد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران)

apoura@at.ac.ir

صفحه ۵۳ - ۲۹

چکیده

امروزه بیشتر کشورها از اپیدمی و افزایش تعداد نمونه‌های مبتلای تأییدشده رنج می‌برند و راهبردهای متفاوتی برای پاسخ به شیوع اتخاذ می‌کنند و همچنین از همه منابع ممکن به طور مؤثر و با سرعت در مبارزه ضد اپیدمیک بهره می‌برند. ساختار شهرها باید علاوه بر تأمین نیازهای روزانه، ظرفیت پایه‌ای برای پاسخ به شرایط اضطراری داشته باشد. هدف پژوهش حاضر، ارائه تصویری جامع از وضعیت خودبستگی سلامت شهری در شهر جیرفت در بعد ناحیه و ارائه راهکارهای محتمل برای پاسخ‌دهی به شرایط اضطراری در همه‌گیری کوید-۱۹.

۱. این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول با عنوان «تبیین مدلی جهت مدیریت بحران‌های اپیدمیک برپایه رویکرد شهر سالم: نمونه موردی بیماری کوید-۱۹ در شهر جیرفت» است.

۱۹ بود. روش پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت جزو تحقیقات توصیفی-تحلیلی بود. گردآوری داده‌ها از دو شیوه استادی با استفاده از آمار همه‌گیری کوید-۱۹ شهر جیرفت تا دی‌ماه ۱۴۰۰ و طرح جامع شهر جیرفت (۱۳۹۵) و همچنین شیوه میدانی مصاحبه انجام شد. جامعه آماری تحقیق شامل نواحی پنج گانه شهر براساس طرح جامع و متخصصان حاضر در یک جلسه هماندیشی بود. در تحلیل داده‌ها از تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره EDAS و اهمیت و عملکرد IPA استفاده شد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد، شهر جیرفت به‌طور کل به عنوان محیط خودبسته در شرایط اپیدمی عمل نکرده است. تنها ناحیه ۲ به دلیل تمکز مؤلفه‌های سلامت شهری توانسته است در برابر اپیدمی خودبسته باشد همچنین راهکارهای جابه‌جایی مطب دکترها از خیابان رجایی در خیابان‌های فرعی، قرار دادن انتظامات فعال برای هر سازمان و اخذ بودجه مجزا برای هر سازمان و ارگان به عنوان مقابله با بیماری‌های اپیدمی، محتمل‌ترین راهکارها با توجه به شرایط شهر جیرفت شناخته شده‌اند.

واژگان کلیدی: سلامت شهری، خودبستگی، کوید-۱۹، شهر جیرفت.

۱. مقدمه

بیماری همه‌گیر ناشی از ویروس کرونا باعث مرگ و میرهای متعددی در سراسر جهان شده است و بر همه حوزه‌های زندگی تأثیر گذاشته است (بروکس^۱ و همکاران، ۲۰۲۰، ص. ۹۱۳؛ فیوریلو و گوروود^۲، ۲۰۲۰، صص. ۱-۲؛ مورنو^۳ و همکاران، ۲۰۲۰، ص. ۴۱۴؛ پاتریک^۴ و همکاران، ۲۰۲۰، صص. ۴-۲؛ وايت و ون در بوئر^۵، ۲۰۲۰، صص. ۱-۴). مسائل مربوط به شهرهای امروز کشور از نظر طراحی و ساختار اقتصادی و فرهنگی، برای مواجه با کرونا بدین گونه است که با نگاه به شهر به عنوان موجود زنده و رشدیابنده، بیماری‌های همه‌گیر همواره به مثابه واسطه و نقطه عطف تغییرات و تدا이یر مدنظر هستند. با توجه به اینکه امروزه ۵۶ درصد از جمعیت جهان، شهربنشین هستند و این آمار تا سال ۲۰۵۰ تا ۶۷ درصد افزایش خواهد یافت،

-
1. Brooks
 2. Fiorillo & Gorwood
 3. Moreno
 4. Patrick
 5. White & Van Der Boor

مسئله این است که در شرایط حاضر تا چه حد آماده‌ایم به مقابله با کوید-۱۹ همگام با دیگر مسائل پردازیم؟ (سالاری سردری و کیانی، ۱۳۹۹، ص. ۵) جغرافی دانان حوزه بهداشت-درمان و پژوهشی برای دستیابی به درک سیستماتیک از سلامت، عوامل سیاسی-اقتصادی شکل‌دهنده توزیع مکانی بیماری را بررسی کرده‌اند (هاگت^۱، ۱۹۹۴، صص. ۹۲-۹۳؛ کرنز^۲، ۱۹۹۳، ص. ۱۴۰؛ مایر^۳، ۱۹۹۶، صص. ۴۴۳-۴۴۸).

توانایی شهرها در پاسخ‌گویی به کوید-۱۹ با ارائه خدمات و سیستم‌های زیربنایی موجود و سرمایه‌گذاری آن‌ها در کاهش رسیک و آمادگی برای مقابله با بلایا تعیین می‌شود که این نشان می‌دهد قدرت و مدت زمان تأثیرات کوید-۱۹ نه تنها توسط تراکم جمعیت شهر تعیین می‌شود، بلکه ظرفیت و آمادگی محلی برای مقابله با چنین بحران‌هایی، توسط زیرساخت‌ها و سیستم‌های ارائه خدمات و منابع عملکردی نیز تعیین می‌شود (گروه بانک جهانی^۴، ۲۰۲۰). هر کشوری باید به دنبال یافتن راه حل‌های منطقی، منعطف و مؤثر در شرایط سازمانی خویش باشد (مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران، ۱۳۹۹، صص. ۴-۷).

اپیدمی‌ها از نظر تاریخی، برنامه‌ریزی شهری را برای سازگاری شهرها با بیمارهای واگیر تحت‌فشار قرار می‌دهند؛ به طوری که شهرها باید بسیار مقاوم‌تر از بیماری‌های همه‌گیر باشند (ابوسادا و الشاطر^۵، ۲۰۲۰، صص. ۱-۲). هنگام گسترش اپیدمی، هر شهری باید ابتدا برای نجات خویش به خود متکی باشد و تنها زمانی حمایت خارجی برایش لازم می‌شود که ظرفیت شهر برای رویابی با شیوع اپیدمی، دیگر کافی نباشد. از منظر بهسازی و توسعه شهری، توانایی شهر برای پاسخ به شیوع، به ثبات و سالم بودن امکانات موجود برای سلامت و بهداشت عمومی، عقلانی بودن توزیع فضایی و سازگاری میان زیرساخت‌های مربوط به سلامت عمومی بستگی دارد و اگر شهر ظرفیت مدیریتی و استراتژیک کافی داشته باشد، این امکان وجود دارد که با منابع موجودی که نسبتاً ناکافی است، به نتایج نسبتاً بهتری دست یابد و به عنوان یک شهر پاسخ‌ده عمل کند (مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران، ۱۳۹۹، صص. ۶-۴).

-
1. Haggett
 2. Kearns
 3. Mayer
 4. Work Bank Group
 5. Abusaada & Elshater

در این راستا، پژوهش حاضر ابتدا به ارزیابی وضعیت سلامت شهری در نواحی شهری جیرفت می‌پردازد و به دنبال آن راهکارهای محتمل برای رسیدن به خودبستگی در شرایط کنونی را ارائه دهد. به این دلیل شهر جیرفت به عنوان قلمرو پژوهش حاضر برگزیده شد که براساس آمار و اطلاعات موجود مختلف درباره سلامت، در شرایط کنونی مرکز خدمات‌دهی به هفت شهرستان جنوب استان کرمان است و فاصله چشمگیری با استاندارهای بهداشت جهانی دارد. جاذب جمعیت از شهرهای پیرامون به خصوص در زمینه درمانی در شرایط کنونی، کمبود زیرساخت‌ها در بخش بهداشت و درمان در پاسخ‌دهی به نواحی شهری، تمرکز مؤلفه‌های سلامت در نقاط خاصی از شهر، دسترسی یکسان نداشتن ساکنان به خدمات و به دنبال آن طی کردن مسافت طولانی برای دسترسی به خدمات به دیگر نقاط شهر، نبود برنامه‌ریزی منسجم مدیریتی در جهت رفع این اختلالات و... از جمله مواردی هستند که پرداختن به مقوله سلامت و ارائه راهکارهای عملی شهری را در این شهر اجتناب‌ناپذیر کرده‌اند. از طرفی گنجاندن و ارزیابی ظرفیت‌های موجود در سطح کارکردی-فضایی، فرایند مهمی برای شناسایی قوت‌ها و ضعف‌ها است که می‌تواند بر آمادگی، تشخیص و پاسخ‌گویی به تهدیدات امنیت سلامت تأثیر بگذارد و درنهایت پایداری شهری را تقویت کند (ویلکینسون^۱، ۲۰۲۰، ص. ۵۰۴)؛ از این‌رو پژوهش حاضر با طرح پرسش‌های اساسی در پی پاسخ‌گویی به آن‌ها است. این پرسش‌ها عبارت‌اند از: شهر جیرفت تا چه میزان توانسته است به عنوان محیط خودبسته در شرایط کوید-۱۹ عمل کند؟ محتمل‌ترین راهکارها برای رسیدن به محیط پاسخ‌ده به شرایط اپیدمی در جیرفت کدام‌اند؟

۲. پیشینه تحقیق

پیشینه تحقیق با در نظر گرفتن دو اصل مهم «سلامت شهری و کوید-۱۹» بررسی می‌شود؛ شیرمحمدی و همکاران (۱۴۰۰) به تبیین الگوی تابآوری شهر در مقابله با بلایای بیولوژیک و بیماری واگیردار کوید-۱۹ پرداختند. نتایج حاکی از آن است که رابطه مؤلفه فرهنگی-اجتماعی و تابآوری در مقابل بیماری‌های اپیدمیک بیشتر و در مقابل با مؤلفه مدیریتی-فرهنگی داری کمترین ارتباط بوده است. مجتبوی و همکاران (۱۴۰۰) در مطالعه‌ای شناسایی و دسته‌بندی

1. Wilkinson

مشکلات موجود در فضای مسکونی در دوران کرونا و پساکرونا پرداختند. روش این پژوهش، ترکیبی و در دو بخش کیفی و کمی انجام گرفته است. در بخش اول که ماهیت کیفی دارد، با مرور پیشینه و پژوهش‌های حوزه روان‌شناسی محیط و سلامت، به استخراج مدل مفهومی اولیه پژوهش (ارائه مؤلفه‌های مؤثر بر ارتقای سلامت) پرداخته شد. در بخش دوم، مؤلفه‌ها و شاخص‌های به دست آمده، توسط متخصصان حوزه معماری و روان‌شناسی سنجش شد. مدل نهایی ارائه شد و در نمونه مورد مطالعه به وسیله پرسشنامه بررسی شد. خمنیا و همکاران (۱۴۰۰) در مطالعه‌ای به بررسی تأثیر ویروس کرونا بر تشديد چالش‌های حوزه سلامت پرداختند. در این راستا مشکلات و چالش‌های حوزه سلامت و درمان در استان‌های کم‌برخوردار را در دو گروه عوامل درونی و عوامل بیرونی نظام سلامت کشور دسته‌بندی کردند. سalarی سردری و کیانی (۱۳۹۹) در مقاله‌ای براساس نظریات متعارف جغرافیای پزشکی و اثرات فضایی پخش بیماری‌ها و همچنین اثرات کالبدی- فیزیکی/ساختاری در فضاهای شهری و تبیین آینده‌نگری به تحلیل وضعیت ساختار شهری و ویروس کرونا در دو شهر زابل و عسلویه پرداختند.

موراتیدیس و یاناکو^۱ (۲۰۲۲) در مطالعه‌ای به ارزیابی نقش محیط ساخته شده شهری در سلامت و رفاه به طور قابل توجهی در دوره کوید-۱۹ در مقایسه با قبل از اپیدمی پرداختند. تیان^۲ و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه خود نشان دادند که شاخص سلامت کیفیت، شاخص سلامت کیفیت هوای سطح ازدحام شهری و سطح غلظت دی‌اکسید و نیتروژن و با دوره اپیدمی ارتباط زیادی داشت. لئو^۳ (۲۰۲۰) به عواقب شیوع و گسترش ویروس در شهرهای متمرکز بود و شیوع کوید-۱۹ جدید را به عنوان چالش اساسی در مدیریت و برنامه‌ریزی شهری تلقی کرد. کانلی^۴ و همکاران (۲۰۲۰) به دنبال پژوهش درباره فضاهای سالم و ناسالم بودند و به این نکته توجه داشتند که چگونه الگوهای شهرنشینی فزاینده می‌تواند بر شیوع احتمالی و مکانیسم‌هایی که از طریق آن می‌توان چنین خطراتی را کاهش داد، تأثیر بگذارد. میشرا^۵ و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی تأثیرات جهانی همه‌گیر قبل و بعد از کوید-۱۹ پرداختند و اذعان داشتند در سطح جهان، کوید-

1. Moratidis & Yanako

2. Tian

3. Liu

4. Connolly

5. Mishra

۱۹ نه تنها بر سلامت عمومی اجتماعی تأثیر گذاشت، بلکه بر سطح اقتصادی نیز به شدت تأثیر گذاشته است. کاهش قابل توجهی در درآمد، افزایش بیکاری و حواس‌پرتی در حمل و نقل، امکانات و بخش‌های صنعتی از مهم‌ترین نگرانی‌های ناشی از کاهش بیماری همه‌گیر است. در مقاله حاضر با بهره‌گیری از برخی از رهیافت‌های تحقیقات پیشین در این زمینه، سعی شده است با استفاده از روش تحلیل اسنادی متکی بر روش میدانی، به شناسایی وضعیت سلامت و خودبستندگی شهری و در عین حال به تبیین و ارائه راهبردهایی برای بهبود وضعیت حین بحران پرداخته شود.

۳. روش‌شناسی تحقیق

۳.۱. روش انجام تحقیق

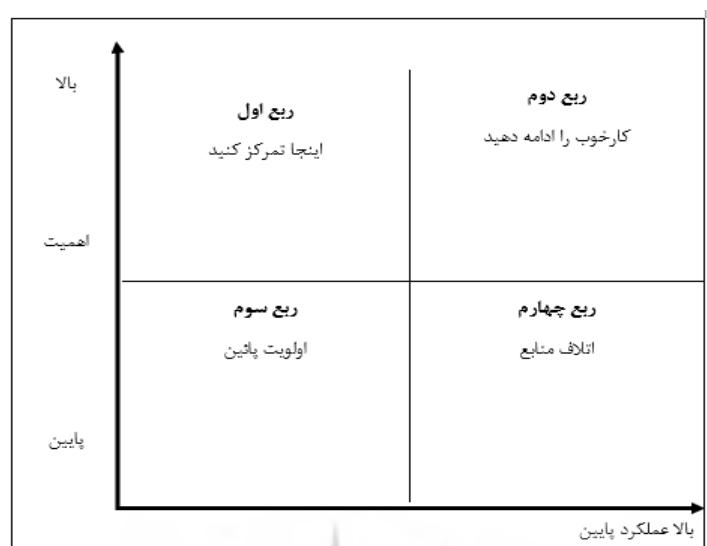
تحقیق حاضر بر مبنای هدف از نوع تحقیقات کاربردی و براساس ماهیت و روش توصیفی- تحلیلی بود. جامعه آماری تحقیق شهر جیرفت بود. جمع‌آوری داده‌ها با توجه به دو هدف بودن تحقیق، برای هدف اول یعنی ارزیابی خودبستندگی، به شیوه اسنادی و کتابخانه‌ای با استفاده از آمار شیوع ویروس کرونا در شهر جیرفت تا دی‌ماه (۱۴۰۰) و طرح جامع شهر جیرفت (۱۳۹۵) و همچنین کنترل و بهروز کردن این داده‌ها از طریق بازدید میدانی، صورت گرفت. جامعه آماری پژوهش شامل نواحی پنج‌گانه شهر جیرفت، براساس طرح جامع مصوب سال ۱۳۹۸ بود. شاخص‌های مورداستفاده، شش شاخص توزیع خدمات درمانی-بهداشتی و شیوع ویروس کرونا در سطح نواحی شهر جیرفت بود. با توجه به اینکه موضوع تحقیق پدیده نوظهور کوید را بررسی می‌کند و هدف تحقیق بررسی وضعیت سلامت و خودبستندگی است، سعی شده است متغیرهایی دخیل داده شوند که به طور مستقیم در نمایش مسئله تحقیق نقش داشته باشند. شاخص‌های موردمطالعه در تحقیق عبارت‌اند از: ۱. تعداد پایگاه‌های بهداشت و سلامت در شرایط کوید-۱۹؛ با توجه به اینکه در شرایط اپیدمی، وظیفه رسیدگی و پیگیری احوالات بیماران درگیر وجود دارد و نواحی از شهر جیرفت هستند، از تعداد پایگاه‌ها بیشتری برخوردارند؛ ۲. سرانه درمانی و بهداشتی: هرچه سرانه بهداشتی و درمانی ناحیه بیشتر باشد، دسترسی ساکنین به خدمات آسان‌تر است؛ ۳. جمعیت: در بررسی وضعیت برخورداری، سلامت، عدالت جمعیت یکی از مؤلفه‌های اصلی است که تعادل بین پراکنش خدمات و جمعیت، به عنوان موضوعی کلیدی مطرح است؛

۴. مساحت کاربری‌های درمانی: در شهرهای میانه و کوچک مساحت زیربنایی ساختمان‌های بهداشتی درمانی کم بوده است؛ به طوری‌که در دوره‌هایی که شیوع زیاد است، با کمبود فضای درمانی مواجه بوده‌ایم. گاهی به علت مساحت کم ساختمان‌ها شاهد استفاده از فضاهای بیرون ساختمان‌های درمانی بوده‌ایم.^۵ درصد واکسیناسیون بیشتر از ۱۲ سال نشان از سلامت شهری دارد؛^۶ تعداد موارد مثبت درگیری: این مورد به عنوان یک مؤلفه منفی نشان از فقدان پاسخ‌دهی و خودبستگی محیط دارد.

برای جمع‌آوری داده‌های هدف دوم یعنی ارائه محتمل‌ترین راهکارها در شرایط اضطراری کوید-۱۹ از پرسشنامه استفاده شد که تعداد پرسشنامه‌های جمع‌آوری‌شده بستگی به تعداد کارشناسان حاضر در جلسه همندی‌شی سたاد مبارزه با کوید-۱۹ داشت. درمجموع ۱۰ پرسشنامه تکمیل‌یافته جمع‌آوری شد. در تحلیل داده‌ها از تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره IDAS و تحلیل عملکرد IPA استفاده شد. ابتدا با استفاده از تکنیک ایداس، چگونگی توزیع خدمات شهری در سطح نواحی شهر جیرفت محاسبه و رتبه‌بندی شد. سپس با بهره‌گیری از مدل تحلیل عملکرد IPA محتمل‌ترین راهکارهای مدیریت شرایط اضطراری کوید-۱۹ شناسایی شد. تکنیک (EDAS) به معنی ارزیابی بر اساس فاصله از میانگین راه حل است. در این روش گزینه‌های مسئله براساس فاصله مثبت و منفی از یک راه حل متوسط ارزیابی می‌شوند. یک گزینه جایگزین که دارای مقادیر بیشتر آر فواصل مثبت و مقادیر کمتر آر فواصل منفی از راه حل متوسط باشد، با توجه به این روش، گزینه مطلوب‌تر است (پاکزاد و همکاران، ۱۴۰۰، صص. ۴-۷).

تکنیک تحلیل عملکرد، ابزار مدیریتی و ارزشیابی مشهور است که از طریق ایجاد تجسمی داده‌هایی که بازخورد قوری فراهم می‌کند، می‌تواند برای تصمیم‌گیری بهبودی سریع و اثربخش استفاده شود (سینیسکالچی^۱، ۲۰۰۸، ص. ۳۲). رویکرد ستی به تحلیل اهمیت-عملکرد، توسط ماتریس دو بعدی ساختاردهی می‌شود. این ماتریس از دو محور تشکیل شده است که محور عمودی آن اهمیت و محور افقی آن عملکرد است. این ماتریس به چهار ربع تقسیم می‌شود که با نام مدل رباعی^۲ تحلیل اهمیت و عملکرد شناخته می‌شود (شکل ۱).

1. Siniscalchi
2. Quadrant Model

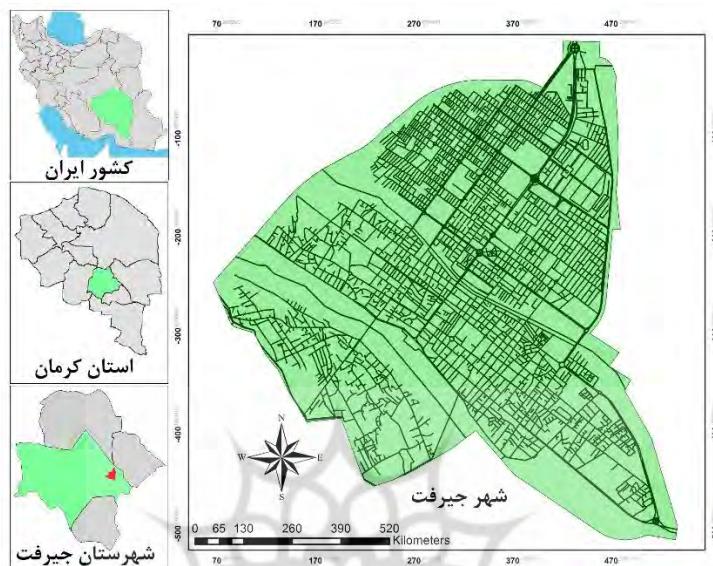

شكل ۱. ماتریس تحلیل عملکرد (IPA)

مأخذ: ترسیم توسط نگارندگان، ۱۴۰۱

شهر جیرفت دارای مساحتی برابر با ۳۶۶۱,۸۳ هکتار است. شهرستان جیرفت از شمال به شهرستان کرمان از جنوب به شهرستان کهنوج و شهرستان فاریاب، از شرق به بم و از غرب به شهرستان بافت مشرف است. این شهرستان دارای ۳ مرکز شهری، ۴ بخش، ۱۴ دهستان، ۷۶۲ آبادی دارای سکنه است و در موقعیت جغرافیایی $57^{\circ}44'13''$ طول شرقی و $28^{\circ}40'13''$ عرض شمالی و با ارتفاع متوسط 690 متر از سطح دریا در جنوب شرق استان کرمان واقع شده است (غضنفرپور و همکاران، ۱۳۹۸، ص. ۶) (شکل ۱). جمعیت این شهر مطابق با آخرین سرشماری $130,429$ نفر بود (سرشماری نفوس و مسکن، ۱۳۹۵). دشت جیرفت با ارتفاع 400 تا 600 متر از سطح دریا از جمله کم ارتفاعترین دشت‌های داخل ایران است. در این شهرستان، بزرگ‌ترین رودخانه منطقه مرکزی و جنوب شرقی فلات ایران به نام رودخانه هلیل رود جاری است (گروه تهیی نقشه و GIS معاونت برنامه‌ریزی استانداری، ۱۳۹۵). کل بسترهای ناشی از ویروس کرونا تا آذرماه ۱۴۰۰ در استان کرمان، 1335 بستری و کل فوتی‌ها 4875 نفر بود که در شهر جیرفت کل بسترهای 1983 نفر و کل فوتی 137 نفر بود. یازده پایگاه سلامت و مرکز بهداشت در سطح پنج ناحیه شهری به خدمات‌دهی و پیگیری‌های عمومی اختصاص دارد و بیمارستان امام

خمینی شهر جیرفت تنها بیمارستانی است که به بیماران حاد کرونایی خدمات می‌دهد (دانشگاه علوم پزشکی مرکز جیرفت، ۱۴۰۱).

شکل ۲. قلمرو جغرافیای شهر جیرفت

مأخذ: ترسیم توسط نگارندگان، ۱۴۰۱

۴. مبانی نظری تحقیق

براساس برآورد اپیدمیولوژیک، میزان مرگ و میر ناشی از کovid-۱۹ تقریباً ۲ درصد است؛ با این حال، آنچه باعث نگرانی درمورد این بیماری می‌شود، میزان زیاد انتقال از افراد آلوده و انتقال انسان به انسان بوده که عامل اصلی شیوع سریع ویروس است (رضابخش و همکاران، ۲۰۲۰، صص. ۱-۳). شهر مکان تجربه مدرنیته و محل تولید و عرضه دستاوردهای بشر است. نوگرایی شهری، علاوه بر افزایش امکانات و خدمات شهری، رفاه شهروندان را بهبود می‌بخشد و بخشی از تهدیدهای شهرهای سنتی را کم می‌کند و شهرهای امروزی را به مکانهای پرمخاطره تبدیل می‌کند؛ مخاطراتی که با تهدیدها و خطرهای دوره‌های قبل از مدرنیته تفاوت دارد (قاسمی، ۱۳۹۹، ص. ۲۲۹). مخاطره یعنی نگرانی بزرگ جامعه درباره تطابق با خطرات زندگی مدرن (ایمانی جاجرمی، ۱۳۸۷، ص. ۱۲۷). شیوع کرونا، بحران جهانی است و علاوه بر اثرات زیستی

باید در انتظار اثرات اقتصادی ناشی از آن بود. تأثیرات اجتماعی و روانی آن تا مدت‌ها گریبان‌گیر شهرها خواهد بود (حائری، ۱۳۹۹، ص. ۲۵۷).

در برنامه‌ریزی شهر سالم، برنامه‌ریزان شهری بیشتر به سلامت انسان توجه می‌کنند و اهداف سلامتی و تندرستی انسان را در مرکز فرایند تصمیم‌گیری خود قرار می‌دهند. این نوع برنامه‌ریزی کمک می‌کند که اقتصاد سالم، محیط سالم و اجتماع سالم ایجاد شود (شیخ‌زاده و همکاران، ۱۳۹۷، ص. ۹۹). ایده شهرهای سالم یک خلاقیت و ابتکار در ارتقای سلامت و بهداشت، برنامه‌ریزی شهری، حفظ اکوسيستم شهری و حرکت بهسوی تمرکزدایی از بخش‌های حکومتی و دولتی بهسوی فعالیت بین بخشی و مشارکت اجتماعی است. در ایران با گسترش شهرنشینی، مشکلات فراوانی از جمله در حوزه زیست‌محیطی و بهداشتی برای شهروندان به وجود آمده است؛ از این‌رو ضرورت توجه به رویکرد شهر سالم به عنوان یکی از رویکردهای مهم در مطالعات شهری و روستایی و حتی در مقیاس ملی، الزاماً است. این رویکرد به بررسی کیفیت زندگی افراد یک جامعه از بعد زیست‌محیطی، سلامت جامعه، محیط زندگی فردی و اجتماعی، رفاه اجتماعی و... می‌پردازد (مختراری و ایلانلو، ۱۳۹۸، ص. ۲۹۸).

خودبستندگی به معنای بین‌نیازی، استغنا، خودکفایی و خودبسایی است. توانایی تأمین تمامی احتیاجات بدون کمک گرفتن از دیگران تعریف شده است. درواقع در این نگاه، شهر، ارگانیسم زنده تلقی می‌شود؛ یعنی طراحی آن براساس سایت و موقعیت قرارگیری آن صورت می‌گیرد و طرح هوشمندانه به ویژگی‌های اجتماعی، فرهنگی، زیرساختی و اقتصادی پیرامونش پاسخ می‌دهد. در این بین پرسش‌هایی به ذهن متبار می‌شود نظری آیا می‌توان به تعریف جامعی خودبستنده رسید؟ رشد جوامع بشری را می‌توان آغازی بر تفکر اجتماعات خودبستنده دانست؛ چراکه محیط پیرامون به علت فعالیت‌های صنعتی و انسانی در معرض آسیب و تهدید قرار گرفته بود. در تعریف کلی می‌توان بیان کرد که زیست‌بوم‌های خودبستنده، اکوسيستم‌هایی هستند که غذا و پناهگاه را بدون استفاده از منابع بیرونی، برای انسان و سایر اگانیسم‌ها ایجاد می‌کنند (ظفرمند و کلاتری، ۱۳۹۳، ص. ۲).

۵. یافته‌های تحقیق

۵. ۱. بررسی تحلیل وضعیت سلامت شهری و خودبستگی در نواحی شهر جیرفت در شرایط اپیدمی کوید-۱۹ با استفاده از تکنیک (EDAS)

این تکنیک در زمرة روش‌های معیار گزینه‌ای است؛ یعنی هدف آن رتبه‌بندی گزینه‌های مسئله تصمیم‌گیری است. در این روش باید وزن معیارها نیز از قبل محاسبه شده باشد که در این پژوهش با استفاده از تکنیک سوارا محاسبه شده است.

همان‌طور که در رابطه (۱) دیده می‌شود، اولین گام، روش تشکیل ماتریس تصمیم است. ماتریس تصمیم این روش درواقع ارزیابی هر گزینه نسبت به هر معیار است. مشخص است تمام شاخص‌های این مرحله به طریقی کمی ارزیابی می‌شوند. از آنجایی که جمع‌آوری داده مدنظر بر حسب حوزه‌های تفکیکی مراکز و پایگاه‌های بهداشت بوده است، با نواحی شهر جیرفت تطبیق داده شده است. تمامی شاخص‌ها به جز شاخص درصد موارد مثبت ابتلا، مثبت و کمی هستند. در ادامه در استفاده از رابطه زیر میانگین راه حل برای معیارها محاسبه می‌شود که درواقع همان میانگین داده‌ها برای هر ستون معیار است. رابطه (۱):

$$AV = [AV_j]_{1 \times m},$$

where,

$$AV_j = \frac{\sum_{i=1}^n X_{ij}}{n}.$$

جدول ۱. ماتریس نرمالیزه و همسان‌سازی داده‌ها

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

وزن	۰/۳۰۵	۰/۱۶۲	۰/۲۱۵	۰/۱۲۷	۰/۱۰۴	۰/۰۸۷
جهت	+	+	+	+	+	-
نواحی	C1	C2	C3	C4	C5	C6
A1	۰/۱۶۷	۰/۰۳۹	۰/۰۳۴	۰/۲۱	۰/۱۸۳	۰/۱۹۷
A2	۰/۱۶۷	۰/۰۶۰۴	۰/۰۸۲۹	۰/۰۲۰۵	۰/۰۲۳۱	۰/۰۲۹۴
A3	۰/۱۶۷	۰/۰۳۳۳	۰/۰۰۹۳	۰/۱۹۸	۰/۰۱۰۵	۰/۰۹۴
A4	۰/۰۳۳۲	۰/۰۰۱۶	۰/۰۰۲۸	۰/۰۱۸۲	۰/۰۳۰۱	۰/۰۲۷۷
A5	۰/۱۶۷	۰/۰۰۰۸	۰/۰۰۱۶	۰/۰۲۰۵	۰/۰۱۸	۰/۰۱۳۸
AV	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰

در ادامه در این گام با استفاده از روابط زیر، مقادیر فاصله مثبت از میانگین (PDA) و فاصله منفی از میانگین (NDA) را محاسبه می‌کنیم. اگر معیار جنبه مثبت داشته باشد، از رابطه (۲) استفاده می‌شود. جنبه مثبت یعنی افزایش معیار باعث سود شود. رابطه (۲):

$$PDA_{ij} = \frac{\max(0, (X_{ij} - AV_j))}{AV_j},$$

$$NDA_{ij} = \frac{\max(0, (AV_j - X_{ij}))}{AV_j}$$

اگر معیار جنبه منفی داشته باشد، از رابطه زیر استفاده می‌شود. جنبه منفی یعنی کاهش معیار باعث سود می‌شود.

رابطه (۳):

$$PDA_{ij} = \frac{\max(0, (AV_j - X_{ij}))}{AV_j},$$

$$NDA_{ij} = \frac{\max(0, (X_{ij} - AV_j)))}{AV_j},$$

جدول ۲. ماتریس فاصله مثبت و منفی از میانگین

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

PDA	C1	C2	C3	C4	C5	C6
A1	۰/۰۰۲۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۶۰۰	۰/۰۹۸۰	۰/۰۰۰
A2	۱/۰۰۲۰	۲/۶۲۴۰	۳/۹۷۴۰	۰/۲۳۰۰	۰/۳۸۶۰	۰/۰۰۰
A3	۱/۰۰۲۰	۰/۹۹۸۰	۰/۰۰۰	۰/۱۸۸۰	۰/۰۰۰	۰/۴۳۶۰
A4	۰,۹۹۲۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۹۲۰	۰/۸۰۶۰	۰/۰۰۰
A5	۱/۰۰۲۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۳۰۰	۰/۰۸۰۰	۰/۱۷۲۰
NDA	C1	C2	C3	C4	C5	C6
A1	۰/۰۰۰	۰/۷۷۶	۰/۷۹۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۸۲
A2	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۷۶۴
A3	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۴۴۲	۰/۰۰۰	۰/۳۷۰	۰/۰۰۰
A4	۰/۰۰۰	۰/۹۰۴	۰/۸۳۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۶۶۲
A5	۰/۰۰۰	۰/۹۵۲	۰/۹۰۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

سپس با استفاده از روابط زیر مقادیر SP و SN محاسبه می‌شود. درواقع این گام وزن دار کردن مقادیر PDA و NDA مرحله قبل است و باید وزن معیارها در این متغیرها ضرب شود. وزن معیارها توسط تکنیک SWARA محاسبه شده است. با استفاده از روابط زیر، مقادیر SP و SN را که در مرحله قبل محاسبه شد، نرم‌ال می‌کنیم. رابطه‌های (۴) و (۵) :

$$NSP_i = \frac{SP_i}{\max_i(SP_i)}; \quad SP_i = \sum_{j=1}^m w_j PDA_{ij};$$

$$NSN_i = 1 - \frac{SN_i}{\max_i(SN_i)}. \quad SN_i = \sum_{j=1}^m w_j NDA_{ij},$$

جدول ۳. محاسبه مقادیر SP و SN و نرم‌ال

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

ناحی	SPi	SNi	NSPi	NSni
A1	۰/۰۴۴	۰/۳۱۱	۰/۰۳۲	۰/۱۸۸
A2	۱/۳۴۹	۰/۰۶۶	۱/۰۰۰	۰/۸۲۶
A3	۰/۲۲۴	۰/۱۳۴	۰/۱۶۶	۰/۶۵۱
A4	۰/۳۹۸	۰/۳۸۳	۰/۲۹۵	۰/۰۰۰
A5	۰/۰۵۳	۰/۳۴۹	۰/۰۳۹	۰/۰۹۰

در گام نهایی با استفاده از رابطه (۶) امتیاز نهایی گزینه‌ها را محاسبه کرده و سپس آن‌ها را رتبه‌بندی می‌کنیم. مطابق نتایج، ناحیه‌های ۲ و ۳ به لحاظ سلامت و خودبستگی در برابر ایدمی کوید-۱۹ در رتبه‌های ۱ و ۲ قرار دارند. رابطه (۶) :

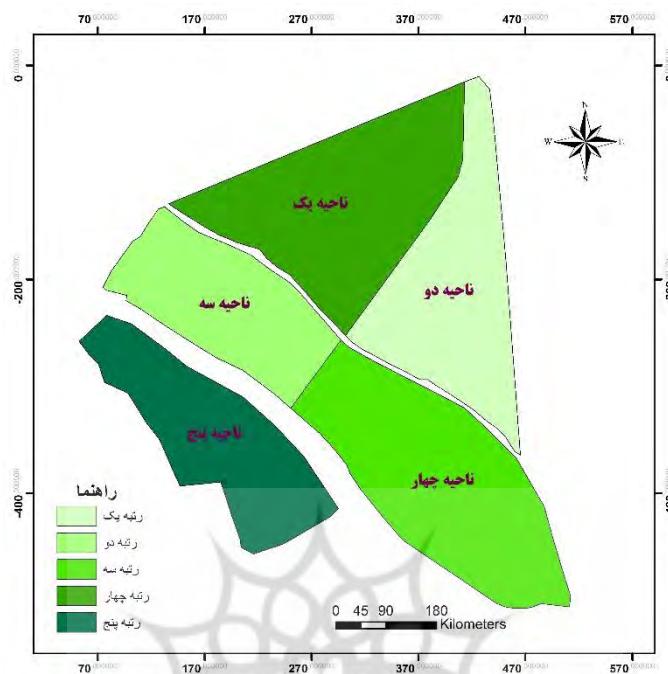
$$AS_i = \frac{1}{2}(NSP_i + NSN_i),$$

where $0 \leq AS_i \leq 1$.

جدول ۴. رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها

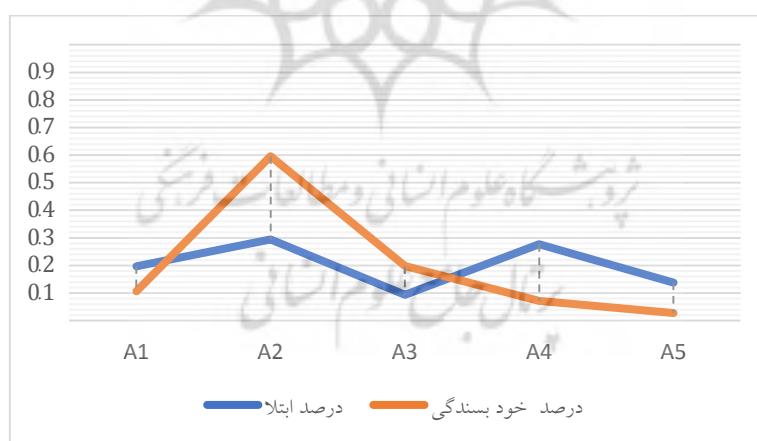
مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

ناحی	ASi	Rank
A1	۰/۱۱۰	۴
A2	۰/۹۱۳	۱
A3	۰/۴۰۹	۲
A4	۰/۱۴۷	۳
A5	۰/۰۶۵	۵

شکل ۳. بررسی وضعیت خودبستندگی در نواحی پنج گانه شهر جیرفت

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

شکل ۴. بررسی تطبیقی وضعیت خودبستندگی و ابتلا در نواحی پنج گانه شهر جیرفت

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

۵. شناسایی محتمل ترین نتایج ممکن و راهکارهای اصلاحی وضعیت فعلی شهر جیرفت با استفاده از تکنیک تحلیل عملکرد-اهمیت (IPA)

در این مرحله پژوهش از پرسشنامه‌ای حاوی ۱۶ مؤلفه و راهکار محتمل که در گام‌های قبل پژوهش تحلیل و به دست آمد، در بین ۱۰ نفر از صاحب‌نظران حوزه و ستاد مبارزه با ویروس کرونا در شهر جیرفت (ناظران، مسئولان فرمانداری مرتبط با حوزه اپیدمی و کارشناسان مراکز بهداشت) توزیع شد. از کارشناسان خواسته شد که از یک سو میزان «اهمیت (وضع مطلوب)» و از سوی دیگر «عملکرد (وضع موجود عوامل)» را تعیین کنند که براساس طیف لیکرت پنج‌تایی انجام شد. در ادامه داده‌های حاصل از پرسشنامه‌ها وارد نرم‌افزار Excel شد و به تحلیل داده‌ها پرداخته شد؛ یعنی یکپارچه‌سازی آن‌ها از طریق میانگین هندسی شروع شد تا درنهایت اهمیت و عملکرد هریک از راهکارهای محتمل به دست آید؛ بدین ترتیب b_j ارزش نهایی اهمیت و c_j ارزش نهایی عملکرد مشخصه j ام نامیده می‌شود که حاصل نظر جمعی p کارشناس است. رابطه‌های (۷) و (۸) :

$$b_j = \left(\prod_{i=1}^n b_{jp} \right)^{1/n} \quad c_j = \left(\prod_{i=1}^n c_{jp} \right)^{1/n}$$

جدول ۵. یکپارچه‌سازی داده‌های حاصل از پرسشنامه

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

کد	راهکارهای محتمل	اهمیت	عملکرد
C1	پرداخت هزینه حداقل معیشت مردم	۳/۵۴۲	۲/۱۰۷
C2	تمدید وام‌های بانکی، تمدید تاریخ انقضای کارت‌های بانکی، تسهیل دورکاری برای کارمندان	۳/۷۴۳	۲/۶۵۶
C3	آموزش خدمات الکترونیکی از طریق رسانه‌های عمومی و آپ‌های تلفن‌های هوشمند به مردم	۳/۶۳۷	۲/۳۵۲
C4	قرار دادن انتظامات فعال برای هر سازمان و ادارات بهخصوص در امکان‌های بهویژه بانک‌ها	۴/۶۷۶	۱/۳۲۰
C5	افزایش تعداد نیروی‌های نظارتی برای بازرسی از مکان‌ها و مراکز با توجه به محدود	۳/۹۴۹	۲/۰۳
C6	اخذ بودجه مجزا برای هر سازمان و ارگان به عنوان مقابله با بیماری‌های اپیدمی	۴/۷۵۲	۱/۷۶۲
C7	افزایش تعداد مراکز ضروری و حیاتی شهر نظیر بانک‌ها و یا توجه محدودیت تعداد	۴/۳۱۷	۲/۰۸۳

کد	راهکارهای محتمل	اهمیت	عملکرد
C8	تلاش برای تغییر ساختار شهری از تک مرکزیت به چند مرکزیت	۴/۳۴۵	۱/۷۶۲
C9	تشکیل سازمان‌های مردم نهادی محله محور بر پایه مشارکت حداکثری	۳/۹۴۹	۳/۳۴۴
C10	بازنگری در سطوح سرانه کاربری‌های در مانی و بهداشتی	۳/۷۲۸	۳/۴۲۰
C11	انتقال ادارات دولتی و بانک‌ها به مناطق کم جمعیت	۳/۸۶۲	۱/۵۹۷
C12	ساخت مراکز تجاری و خرید در شهرک‌های مسکونی اطراف	۴/۰۱۲	۳/۸۹۸
C13	یک طرفه و سرپوشیده کردن خیابان طالقانی جنوبی و با حذف ماشین از این راسته	۳/۸۳۷	۲/۲۱۵
C14	جایه‌جایی ایستگاه‌های تاکسی و اتوبوس از چهارراه فرمانداری و مکان‌یابی بهینه این ایستگاه‌ها	۳/۳۶۲	۳/۲۸۴
C15	جایه‌جایی مطب دکترها از خیابان رجایی با ایجاد ساختمان پزشکان در خیابان‌های فرعی	۴/۸۹۰	۱/۰۷۲
C16	ارائه زیرساخت‌های بهداشتی و درمانی به ناحیه پنج	۳/۶۶۹	۳/۰۵۱

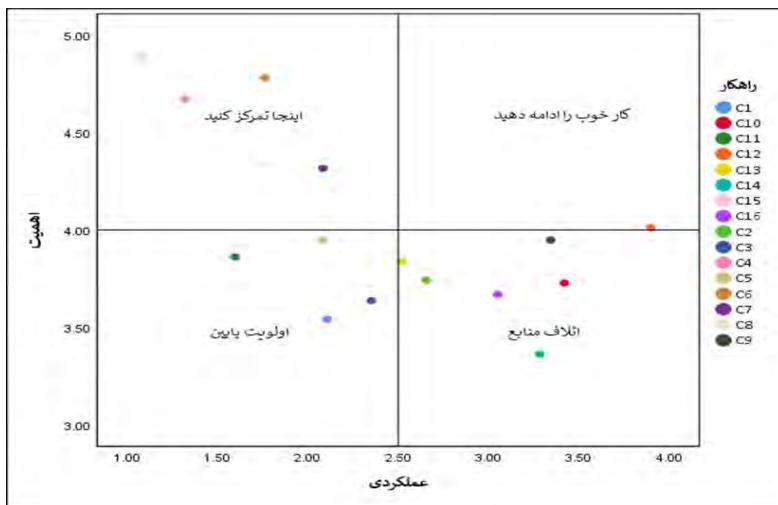
در ادامه ارزش آستانه اهمیت و عملکرد تعیین می‌شود. ارزش آستانه برای تعیین خانه‌های ماتریس IPA به کار می‌رود. برای تعیین ارزش آستانه از میانگین حسابی استفاده می‌شود. ارزش آستانه اهمیت و ارزش آستانه عملکرد به ترتیب با μ_b و μ_c نمایش داده می‌شوند: روابط (۹) و (۱۰) :

$$\mu_b = \frac{\sum_{i=1}^n c_i}{m} \text{ ارزش آستانه اهمیت}$$

محاسبه ارزش آستانه اهمیت و عملکرد با استفاده از روابط (۱۱) و (۱۲) به شرح زیر است:

$$\begin{aligned} \mu_b &= \frac{38.308}{16} = 2.394 \\ \mu_c &= \frac{60.757}{16} = 4.019 \end{aligned}$$

اکنون موقعیت نسبی هریک از مشخصه‌ها را روی ماتریس اهمیت-عملکرد مشخص کنید.

شکل ۵. ماتریس ربعی تحلیل عملکرد راهکارهای محتمل در وضعیت اپیدمی

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

مؤلفه‌هایی در ربع اول ماتریس، جایی که اولویت فعلی برای تغییر بهبود عملکرد است، قرار می‌گیرد. در گام نهایی، تحلیل اهمیت عملکرد برای تعیین اولویت بهمنظور بهبود وزن هریک از راهکارها محاسبه می‌شود. براساس نظر و همکاران، شکاف بین ارزش کیفی ۱ ام را نشان دهد. وزن مؤلفه i ام با (OW_i) نشان داده می‌شود (قلی‌پور و رازینی، ۱۳۹۵، ص. ۵۰) که از طریق رابطه (۱۳) به دست می‌آید:

$$ow_i = |(b_i - c_i \times b_i)|$$

برای سهولت بیشتر بهمنظور تجزیه و تحلیل، آن را به صورت زیر نرمالیزه کنید؛ رابطه (۱۴):

$$sw_i = \frac{ow_i}{\sum_{i=1}^m ow_i}, \quad 0 \leq sw_i \leq 1, \quad \sum_{i=1}^m sw_i = 1$$

حال مشخصه‌هایی که دارای SW_j بیشتری هستند، باید در اولویت بالاتر برای بهبود قرار گیرند. همان‌طور که در شکل ۵ مشاهده شد، راهکار C15 (۱)، C4 (۲)، C6 (۳)، C8 (۴) و C7 (۵) در ربع «اینجا تمیزکن کنید» قرار گرفته‌اند؛ بنابراین با توجه به وزن‌های محاسبه شده برای هر مشخصه در جدول اولویت برنامه‌ریزی قرار می‌گیرند.

جدول ۶. ارزش نهایی اهمیت و عملکرد (راهکارها)

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۱

راهکارهای محتمل	OW_i	SW_i	اولویت
$C1$	۵/۰۸۳	۰/۰۴۳	۹
$C2$	۴/۰۶۸	۰/۰۳۷	۱۱
$C3$	۴/۶۷۳	۰/۰۴۲	۱۰
$C4$	۱۵/۶۹۷	۰/۱۴۱	۲
$C5$	۷/۳۶۸	۰/۰۶۶	۷
$C6$	۱۴/۴۴۱	۰/۱۳۰	۳
$C7$	۹/۶۴۸	۰/۰۸۷	۵
$C8$	۱۱/۲۲۶	۰/۱۰۱	۴
$C9$	۲/۳۸۷	۰/۰۲۱	۱۲
$C10$	۱/۱۴۹	۰/۰۱۰	۱۴
$C11$	۸/۷۴۴	۰/۰۷۹	۶
$C12$	۰/۴۵۶	۰/۰۰۴	۱۵
$C13$	۵/۰۶۰	۰/۰۴۶	۸
$C14$	۰/۲۶۲	۰/۰۰۲	۱۶
$C15$	۱۸/۶۶۸	۰/۱۶۸	۱
$C16$	۲/۲۶۷	۰/۰۲۰	۱۳

۶. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

از منظر بهسازی و توسعه شهری، توانایی شهر برای پاسخ‌گویی به یک شیوع، به ثبات و سالم بودن امکانات موجود برای سلامت و بهداشت عمومی، عقلانی بود توزیع فضایی و سازگاری میان امکانات و زیرساخت‌های مربوط به سلامت و بهداشت بستگی دارد. درنهایت، این امر به ظرفیت‌های مدیریتی شهر از سطوح کلان تا خرد وابسته است. اگر شهر ظرفیت مدیریتی کافی داشته باشد، این امکان وجود دارد با منابع موجود که نسبتاً ناکافی است، به نتایج نسبتاً بهتری دست یافته شود. در طول دوره اپیدمی، نه تنها فقط امکانات پزشکی، بلکه کارکردهای شهری و ساختار فضایی نیز باید به سرعت با فاجعه متناسب و سازگار شود و به عنوان محیط خودبستنده عمل کند. در

پژوهش حاضر ابتدا به بررسی توزیع فضایی سلامت و اپیدمی در نواحی شهر و در ادامه به ارائه محتمل‌ترین راهکار برای بهبود وضعیت خودبستگی شهر جیرفت در شرایط کوید-۱۹ پرداخته شد.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد، شهر جیرفت به‌طور کل به عنوان محیط خودبسته عمل نکرده است. تنها ناحیه ۲ به دلیل تمرکز مؤلفه‌های سلامت شهری توانسته است در برابر اپیدمی نسبتاً خودبسته باشد. در این ناحیه به‌خاطر قرارگیری در محور اصلی کرمان-جیرفت و نیز شهرک صنعتی در آن، دارای بیشترین پهنه فعالیتی و خدماتی است. در رتبه بعد ناحیه ۳ قرار دارد که در نیمه شمال شهر قدیم بوده و در مقایسه با دیگر نواحی وسعت کمتری دارد. توزیع جمعیت به‌صورت نرمال پخش است و کانون‌های جذب و ازدحام وجود ندارد.

در رتبه بعدی ناحیه ۴ قرار دارد که بزرگ‌ترین ناحیه شهر، بافت مرکزی شهر و محل تجمع کاربری‌های خدماتی است. ارجاعات زیاد روزانه زیادی به این مرکز است که احتمال شیوع زیاد است، ولی به لحاظ دسترسی به خدمات درمانی دارای پتانسیل بهتری در مقایسه با ناحیه‌های ۱ و ۵ است و در رتبه ۵ ناحیه ۱ قرار دارد. در ناحیه ۱ به دلیل وجود مجتمع‌های آپارتمانی در صد ایتلا زیاد است و با توجه به خدمات درمانی - بهداشتی از خودبستگی کمی در مقایسه با جمعیت برخوردار است. این ناحیه یکی از نواحی مرتفه‌نشین شهر جیرفت است که نتایج تحقیق با نتایج پژوهش طهماسبی مقدم (۱۴۰۰) که همزمان با تحقیق حاضر در شهر زنجان انجام گرفته است، مغایرت دارد؛ زیرا این پژوهش اذعان دارد که سکونتگاه‌های غیررسمی نه تنها انواع چالش‌ها را نسبت به ساکنان مرتفه‌نشین شهری تجربه می‌کنند، بلکه چالش‌های آن‌ها اغلب با تاب‌آوری هسته شهری ارتباط منفی دارد و این سکونتگاه‌ها در طول بحران‌ها بسیار آسیب‌پذیر هستند و هنگامی که با شوک‌های خارجی شدید مواجه می‌شوند، توانایی کمتری برای مقابله با اثرات سلامت و مالی آن دارند (طهماسبی مقدم، ۱۴۰۰، ص. ۲۸۰)، ولی در شهر جیرفت در ناحیه مرتفه‌نشین بیشتر است که دانشگاه علوم پزشکی درصد زیاد آپارتمان‌نشینی و رعایت موارد مربوط نظیر رعایت‌نشدن استفاده از ماسک و برخوردهای اجتماعی از علت‌های آن ذکر کرده است. درنهایت ناحیه ۵ دارای کمترین پهنه فعالیت است و بیشتر این ناحیه را پهنه سکونتی تشکیل می‌دهد. علت را می‌توان در روستایی بودن این بافت ملحوظ شده به شهر جست‌وجو کرد. ناحیه ۵ که محلات کلروود و کهوریه

را شامل می‌شود، از تجهیزات ناچیز بهداشتی و درمانی برخوردار است که در حد دو مرکز بهداشت است و برای دریافت خدمات بهداشتی درمانی باید به مراکز شهر مراجعه کنند. مالیمر و همکاران (۱۳۹۹) در مقاله‌ای به این نتیجه دست یافتند که ارائه خدمات بهداشتی و درمانی مناسب در سطح شهر می‌تواند شبیه افزایشی مبتلایان را تاحدودی کنترل کند (مالیمر و همکاران، ۱۳۹۹، ص. ۱۱)؛ از این‌رو نتایج حاصل با نتایج تحقیق مذکور که درصد کم خودبستگی در برابر کوید-۱۹ در ناحیه ۵ شهری ناشی از کمبود خدمات بهداشتی و درمانی است، از همبستگی زیادی برخوردار است. همان‌گونه که در بخش روش‌شناسی گفته شد، برمنای نظر مجموعه‌ای از خبرگان و مشrafان بر وضعیت اپیدمی در شهر جیرفت از طریق تحلیل اهمیت-عملکرد، موقعیت نسبی و اولویت توجه به هریک از مؤلفه‌ها در چارچوب ماتریس ریاضی شناسایی شدند؛ مؤلفه‌هایی که در ربع اول ماتریس یعنی جایی که اولویت فعلی برای تغییر و بهبود قرار می‌گیرند. مؤلفه‌های اولویت‌داری که در این ربع قرار می‌گیرند، درمجموع مدنظر باید قرار گیرند.

با توجه به محدودیت منابع و اضطراری بودن شرایط و نیازمند به اجرای استراتژی‌های بهینه در کوتاه‌مدت، لازم است از صرف منبع برای تحقق مؤلفه‌های واقع در ربع چهارم ماتریس کاسته شده و به مؤلفه‌های ربع اول اختصاص داده شود. مؤلفه‌های ربع چهارم عبارت‌اند از: بازنگری در سطوح سرانه کاربری‌های درمانی و بهداشتی؛ تشکیل سازمان‌های مردم نهادی محله محور بر پایه مشارکت حداقل؛ جایگایی ایستگاه‌های تاکسی و اتوبوس از چهارراه فرمانداری و مکان‌یابی بهینه این ایستگاه‌ها؛ ارائه زیرساخت‌های بهداشتی و درمانی به ناحیه پنج؛ تمدید وام‌های بانکی، تمدید تاریخ انقضای کارت‌های بانکی، تسهیل دورکاری برای کارمندان و یک‌طرفه و سرپوشیده کردن خیابان طالقانی جنوبی و با حذف ماشین از این راسته. مؤلفه‌های قرارگرفته در ربع دوم (کار خوب را ادامه دهید) مؤلفه‌هایی هستند که بین اهمیت و عملکرد آن‌ها تناسب وجود دارد و لازم است همچنان رویه قبلی درباره آن‌ها استمرار یابد. این مؤلفه‌ها عبارت‌اند از: انتقال مراکز تجاری و خرید در شهرک‌های مسکونی اطراف و ممانعت از ازدحام جمعیت و تمرکز فعالیت‌ها در چند نقطه خاص از شهر.

نکته مهم درمورد مؤلفه‌هایی که در ربع سوم قرار گرفته‌اند، این است که اگرچه در مقایسه با دیگر مؤلفه‌ها اولویت پایینی دارند، اهمیت مطلق آن‌ها در تحول و تغییر وضعیت فعلی کنترل و

مدیریت اپیدمی زیاد است و برای تحقق کنترل در کوتاه‌مدت لازم است توجه کمتری به موارد ذیل شود و جریان صرف منابع در این مؤلفه‌ها به مؤلفه‌های ربع اول منتقل شود. راهکارهای این بعد، پرداخت هزینه حداقل معیشت مردم، آموزش خدمات الکترونیکی از طریق رسانه‌های عمومی و آپهای تلفن‌های هوشمند به مردم و انتقال ادارات دولتی و بانک‌ها به مناطق کم جمعیت است. این پژوهش اولویت‌های ربع اول ماتریس را به عنوان راهکار عملی برای کنترل و مدیریت مسئله پژوهش، به‌طور قوی پیشنهاد می‌دهد. با توجه به حجم زیاد فعالیت‌ها در یک هسته از شهر و حضور افراد با هدف درمان، خرید، تأمین نیازهای ضروری، خدمات بانکی و اداری، امکان برخورد افراد بیشتر می‌شود و از آنجایی که از دحام با شیوع زیاد اپیدمی رابطه مستقیم دارد و با خودبستگی شهر رابطه معکوس دارد، پیشنهادهای مذکور معقول است و پیشنهادهایی را که برای نتایج حاصل از تکنیک ایداس قابل ارائه بود، نیز پوشش می‌دهد. راهکارها عبارت‌اند از:

اولویت اول: جابه‌جایی مطب دکترها از خیابان رجایی با ایجاد ساختمان پزشکان تخصصی در خیابان‌های فرعی؛

اولویت دوم: قرار دادن انتظامات فعال برای هر سازمان و ادارات به‌خصوص در امکان‌ها به‌ویژه بانک‌ها؛

اولویت سوم: دریافت بودجه مجزا برای هر سازمان و ارگان به‌عنوان مقابله با بیماری‌های اپیدمی؛

اولویت چهارم: افزایش تعداد مراکز ضروری و حیاتی شهر نظیر بانک‌ها و با توجه محدودیت تعداد؛

اولویت پنجم: تلاش برای تغییر ساختار شهری از تک‌هسته‌ای به سمت ساختار چندمرکزی‌و علاوه‌بر پیشنهادهای حاصل از مدل راهبردی پژوهش، پیشنهاد می‌شود خدمات بهداشتی و درمانی در منطقه ۵ (محلات کلروود و کهوریه) شهری به صورت عادلانه‌تر توزیع شود؛ ضمن اینکه این ناحیه کالبد روستایی دارد. این ناحیه در طرح جدید جامع شهری (مصطفوی ۱۳۹۸) جزو شهر قرار گرفته و توسط رودخانه هلیل از بدن اصلی شهر جدا شده است و در دسترسی سریع و آسان به خدمات اصلی به‌خصوص بهداشتی و درمانی، از استاندارد لازم فاصله دارد.

کتابنامه

۱. ایمانی جاجرمی، ح. (۱۳۹۹). پیامدهای اجتماعی شیوع ویروس کرونا در جامعه ایران. ارزیابی تاثیرات اجتماعی (ویژه نامه پیامدهای شیوع ویروس کرونا-کووید ۱۹)، ۱ (۲)، ۸۷-۱۰۳.
۲. بازرگان، م.، و امیرفخریان، م. (۱۳۹۹). تحلیل جغرافیایی اپیدمیولوژی کووید-۱۹ در ایران با رویکرد تحلیل اکتشافی داده‌های مکانی (ESDA). مجله طب نظامی. ۶ (۲۲)، ۵۴۲-۵۵۲.
۳. پاکزاد، ا.، کریمی، ح.، و وحدانی، م. (۱۴۰۰). ارائه روشی جهت بهبود پدیده تغییرات رتبه در مدل تصمیم‌گیری EDAS، هفتمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی صنایع و سیستم‌ها، مشهد. ۱۷ شهریور <https://civilica.com/doc/12793901400>.
۴. حائری، و. (۱۳۹۹). اقدامات محلی در بحران‌های جهانی- حق بر شهر و نقش مراکز حمایت اجتماعی و مدیریت بحران محلات در مقابل شیوع بیماری کرونا (شهر تهران). ارزیابی تاثیرات اجتماعی (ویژه نامه پیامدهای شیوع ویروس کرونا-کووید ۱۹)، ۱ (۲)، ۲۵۵-۲۸۱.
۵. خمرنیا، م.، گیوند، م.، ستوده زاده، ف. (۱۴۰۰). تشدید چالش‌های حوزه سلامت در استان‌های کم برخوردار: تأثیر پاندمی کرونا، مجله دانشگاه علوم پژوهشی جیرفت، ۸ (۱)، ۵۴۳-۵۴۴.
۶. سالاری سردری، ف. و کیانی، ا. (۱۳۹۹). مدیریت شهری و COVID-19: تحلیل شهر سالم در شهر مرزی زابل و شهر عسلویه، فصلنامه چشم‌انداز شهرهای آینده، ۱ (۴)، زمستان ۱۳۹۹، ۱-۲۲.
۷. شیخ‌زاده، ف.، محمدی، م.، شاهیوندی، ا. (۱۳۹۷). تدوین الگوی برنامه‌ریزی راهبردی محله محور با تأکید بر رویکرد شهر سالم (مطالعه موردی: محله ساربان شهر بجنورد)، مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری، ۵ (۱)، ۹۳-۱۱۱.
۸. شیرمحمدی، م.، پیری، ع.، مشکینی، ا.، کلانتری، م. (۱۴۰۰). تبیین الگوی تابآوری شهر در مقابل با بلایای بیولوژیکی و بیماری‌های واگیردار (مورد پژوهی: کووید ۱۹ در شهر زنجان). مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، ۱۱ (۴۴)، ۷۱-۵۲.
۹. ظفرمند، س. و کلانتری، م. (۱۳۹۳). خودبستگی در معماری. سومین کنفرانس سلامه بین‌المللی عمران، معماری، شهرسازی. ۲۲ تیر ماه ۱۳۹۶. <https://civilica.com/doc/636306>
۱۰. طهماسبی مقدم، ح. (۱۴۰۰). تبیین تابآوری اجتماعی در برایر پاندمی کرونا با تأکید بر سلامت شهری، رسال دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، به راهنمایی دکتر محسن احمدزاد روشتی. ۱۴۰۰.

۱۱. غضنفر پور، ح.، صداقت کیش، م.، سلیمانی دامنه، م.، صیاحی گراغانی، ی. (۱۳۹۸). سنجش واکنش مدیران شهری در رویارویی با مخاطره محیطی سیل با تأکید بر تاب آوری (مطالعه موردی: شهر جیرفت)، *جغرافیا و پایداری محیط*, ۹(۱)، ۱۰۷-۱۲۷.
۱۲. قاسمی، / (۱۳۹۹). پیامدهای کرونا بر شهر و شهرسازی آینده، *فصلنامه علمی- تخصصی ارزیابی تأثیرات اجتماعی (ویژه‌نامه شیوع ویروس کرونا - کووید ۱۹)*, ۲(۱)، ۲۵۳-۲۲۷.
۱۳. قلی پور، ح.، و رازینی، ر. (۱۳۹۵). تحلیل مؤلفه‌های خط مشی تحول علوم انسانی با استفاده از رویکرد تحلیل اهمیت-عملکرد، *مطالعات راهبردی بسیج*, ۱۹(۷۰)، ۴۱-۷۰.
۱۴. مالمیر، ر.، ماهر، ع.، طغیانی، ر. و صفری، م.ص. (۱۳۹۹). مدیریت بحران بیماری کووید ۱۹: باز مهندسی نظام ارئه خدمات سلامت در ایران. *مجله علمی- پژوهشی سازمان نظام مپزشکی*، دوره ۱۱-۱۸ (۱)، ۳۸-۱۱.
۱۵. مجتبوی، س. م.، عبدالهزاده، ندا، سرمدی، ص. (۱۴۰۰). واکاوی مؤلفه‌های مؤثر بر ارتقاء سلامت در فضای مسکونی در دوران کرونا و پساکرونا (نمونه‌ی موردی: مجتمع مسکونی ششصد دستگاه مشهد)، *مطالعات هنرهای زیبا*, ۲(۶)، ۲۱-۱۳.
۱۶. مختاری، ا. و ایلانلو، م. (۱۳۹۶). تحلیلی بر شاخص‌های شهر سالم (مطالعه موردی: شهر بندر امام خمینی (ره)، *جغرافیا (فصلنامه علمی- پژوهشی و بین‌المللی انجمن جغرافیای ایران)*، دوره جدید، ۱۵ (۵۵)، ۳۲۰-۲۹۷.
۱۷. مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران. (۱۳۹۹). راهبرد پاسخ‌دهی کارکردی- فضایی شهری به اپیدمی، کتابچه راهنمای درباره مدیریت وضع اضطراری شهری، دانشگاه جنوب شرق چین، ترجمه زهره دودانگه. *تاریخ گزارش ۱۰/۱۸* ۱۳۹۹.
۱۸. مهندسین مشاور آمودان (۱۳۹۸). طرح جامع شهر جیرفت.
19. Abusaada, H., & Elshater, A. (2020). COVID-19's challenges to urbanism: social distancing and the phenomenon of boredom in urban spaces. *Journal of urbanism: International research on placemaking and urban sustainability*, 15(2), 258-260.
20. Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L. E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N., & Rubin, G. J. (2020). The psychological impact of quarantine and how to reduce it: a rapid review of the evidence. *The lancet*, 395(10227), 912-920.
21. Connolly, C., Keil, R., & Ali, S. H. (2020). Extended urbanization and the spatialities of infectious disease: Demographic change, infrastructure, and governance. *Urban Studies*, 58 (2), 245-263.

22. Fiorillo, A., & Gorwood, P. (2020). The consequences of the COVID-19 pandemic on mental health and implications for clinical practice. *European Psychiatry*, 63(1), e32.
23. Haggett, P. (1994). Geographical aspects of the emergence of infectious diseases, *Geografiska Annaler. Series B, Human Geography*, 76(2): 91-104
24. Kearns, R.A. (1993). Place and health: Towards reformed medical geography. *The Professional Geographer*. 45(2): 139–147
25. Li, J., Yang, Z., Qiu, H., Wang, Y., Jian, L., Ji, J., & Li, K. (2020). Anxiety and depression among the general population in China at the peak of the COVID-19 epidemic. *World Psychiatry*, 19(2), 249.
26. Liu, L. (2020). Emerging study on the transmission of the Novel Coronavirus (COVID-19) from urban perspective: evidence from China. *Cities*, 103(2020): 102759.
27. Mayer, J.D. (1996). The political ecology of disease as one new focus for medical geography, *Progress in Human Geography*, 20(4), 441–456.
28. Mishra,, N. P., Das, S. S., Yadav, S., Khan, W., Afzal, M., Alarifi, A., ... & Nayak, A. K. (2020).Global impacts of pre- and post-COVID-19 pandemic: Focus on socio-economic consequences, *Sensors International*, 1, p. 100042. doi: 10.1016/j.sintl.2020.100042.
29. Moreno, C., Wykes, T., Galderisi, S., Nordentoft, M., Crossley, N., Jones, N., & Arango, C. (2020). How mental health care should change as a consequence of the COVID-19 pandemic. *Lancet Psychiatry*, 7 (9), 813–24.
30. Mouratidis, K. (2022). COVID-19 and the compact city: Implications for well-being and sustainable urban planning. *Science of the Total Environment*, 811, 152332.
31. Babroudi, N. E. P., Sabri-Laghaie, K., & Ghoushchi, N. G. (2021). Re-evaluation of the healthcare service quality criteria for the COVID-19 pandemic: Z-number fuzzy cognitive map. *Applied Soft Computing*, 112, 107775.
32. Patrick, S. W., Henkhaus, L. E., Zickafoose, J. S., Lovell, K., Halvorson, A., Loch, S., ... & Davis, M. M. (2020). well-being of parents and children during the COVID-19 pandemic: a national survey. *Pediatrics*, 146(4).
33. Siniscalchi, J. M., Beale, E. K., & Fortuna, A. (2008). Using importance-performance analysis to evaluate training. *Performance Improvement*, 47(10), 30-35.
34. Tian X, An C, Chen Z, Tian Z. (2021). Assessing the impact of COVID-19 pandemic on urban transportation and air quality in Canada. *Sci Total Environ*. 2021 Apr 15; 765:144270
35. White, R. G., & Van Der Boor, C. (2020). Impact of the COVID-19 pandemic and initial period of lockdown on the mental health and well-being of adults in the UK, *BJPsych open.*, 6(5), e90.
36. Wilkinson, A. (2020). Local response in health emergencies: key considerations for addressing the COVID-19 pandemic in informal urban settlements. *Environment and Urbanization*. 32(2), 503-522.

37. World Bank (2020).Urban Development, April 2020, available at <https://www.worldbank.org/en/topic/urbandevelopment/overview>.
38. [www.https://jmu.ac.ir./](https://jmu.ac.ir/)

